

Visita del Conseller d'Educació i Cultura i la Rectora de la UIB a Can Oleo

El casal de Can Oleo

Les obres de rehabilitació del casal de Can Oleo varen començar el mes de març de 2006, després d'un llarg procés que s'iniciava l'any 2001 per dotar la UIB d'un nou espai dins la ciutat.

La planta baixa i l'entresòl d'aquest casal tindran una llibreria, una cafeteria, una sala d'actes, un centre d'informació de la UIB, un vestíbul i terrasses. El primer pis constarà de tres despatxos de representació i serveis administratius, sala de juntes i sala polivalent (ubicada a dos nivells). El segon pis estarà destinat a la docència i a conferències, i inclourà aules de diferents capacitats per a màsters, seminaris, etc.

Valor de l'edifici

El casal de Can Oleo contribueix a definir l'entorn en què s'insereix. És un exemple de casa senyorial que conserva, a banda de l'interès tipològic, una sèrie d'elements característics, el primer lloc dels quals l'ocupa l'escala.

L'escala, obra del segle XV, és l'únic exemplar d'aquest tipus que es conserva a Palma. En posició lateral i adossada al pati, constitueix l'accés a la planta noble. Presenta una rica barana decorada amb motius circulars de roses, i reflecteix l'impuls que el gòtic civil experimentà a l'època, a partir de l'empremta de l'arquitecte i escultor Guillem Sagrera, amb la construcció de la Llotja de Palma.

També destaquen i donen valor a l'edifici els porxos de pilars octogonals a la façana principal i a la de l'oest, que dona al pati; les sales de la planta noble, de la qual destaca la gran sala de secció quadrada, obra del segle XVII; una finestra d'estil renaixentista i una porta d'estil gòtic; etc.

Sobre la intervenció arquitectònica

L'edifici és el resultat de diverses actuacions en el temps a partir d'una originària tipologia gòtica, del segle XV, amb dos edificis que s'agrupen i de la qual l'escala exterior és un destacat testimoni. Més endavant s'afegiren altres cossos d'edificació fins al fons de la parcel·la. Una valoració del conjunt permet destacar-ne clarament el primer edifici, amb el portal principal, el pati, l'escala i la planta noble. Pel que fa al segon, no s'hi distingeixen els valors del primer, és l'edifici on més s'ha notat el pas del temps, i es trobava ruïnós en el moment de començar la intervenció.

En la proposta que va merèixer el primer premi del concurs, es destaca el protagonisme arquitectònic del primer edifici sobre el segon, al mateix temps que el conjunt s'obre espacialment i funcionalment a la ciutat. Això s'aconsegueix convertint en subsidiari el segon edifici, de manera que la façana totalment cega de l'edifici subsidiari serveix de fons a l'escala gòtica i la converteix en la protagonista.

L'enllaç entre l'edifici històric principal i l'edifici subsidiari s'estableix mitjançant una passarel·la contemporània adjacent a la passarel·la històrica existent.

Estat de les obres

Fins a aquests moments s'han executat les cobertes, s'ha portat a terme la pràctica totalitat de la intervenció estructural i s'han realitzat la totalitat de preinstal·lacions. En l'actualitat es treballa en enlluïts, paviments i la finalització de les instal·lacions. Es preveu que l'edifici pugui estar en funcionament per al curs 2010-2011.